

„Hjørnet” var ikke så forkeret endda

Købmand Levy Grønfeldt, der begyndte forretning i Horsens som 23-årig, fylder 70 år

Alt i denne tilværelse har sin begyndelse, og intet beror — dybest set — på tilfældigheder. Når købmand Levy Grønfeldt, der i morgen fylder 70 år, har levet et godt liv, fylt med lykkelige stunder og meget arbejde, skyldes det ikke alene hans egen indsats, hans kones støtte og gode medarbejders medhjælp. Så hænger det også sammen med den velsignelse, der kommer fra Ham, der er himlens og jordens herre. Det siger Grønfeldt selv — stille og ligefrem, som en erkendelse af, at vi mennesker måske ikke altid er så store og formående, som nogle af os i visse øjeblikke bilder os ind.

Grønfeldts forretningsnavn møder man i dag ikke alene i Horsens, men også i Kolding, Vejle, Århus og Odder. Familien stammer fra Samsø, og da Levy Grønfeldt som 23-årig åbnede forretning i Horsens, var det egentlig ikke, fordi han i sit unge liv havde ønsket at gå forretningsvejen. Han indrømmer i dag åbent og særligt, at hans tanker i de unge år gik i retning af at komme ind i bankvæsenet eller i en statsinstitution. Men hvor han end søgte efter sin realeksamen, fik han at vide, at han var for ung til at begynde der, og så blev det altså herreekviperingsbranchen.

Da han kom til Horsens, skule han selvfølgelig have sine le-

Købmand Levy Grønfeldt

verandrerer, og en af de første, han henvendte sig til, var M. A. Petersen. Denne spurgte straks, hvor det unge menneske havde tænkt sig at begynde forretning. Joh, han havde da tænkt på en forretning med to vinduer ved Jessensgade. — Jamen, det er helt galt, unge mand, sagde M. A. Petersen. De starter jo på den forkerte side af krydset. (Underforstået, det var Søndergade, man regnede med).

— Jeg lod mig dog ikke så let slå ud og sagde, at nu fik vi se, fortæller Levy Grønfeldt. Og så må jeg måske tilføje: — Det er gået rigtig godt. Jeg har haft velsignelse til mit arbejde. Det er rigtig, at jeg overtog en hatteforretning med tilhørende linge og dertil to udstillingsvinduer, som jeg — til adskillige af borgerskabets forbauselse selv støvsagede! I 1929 fik jeg to vinduer mere, i 1933 fulgte hjørneejendommen med, og da J. L. Becks kulforretning i 1937 flyttede til Folkebladets nye ejendom, fik vi førstesalen med. I 1959 købte jeg Victor Nielsens ejendom og fik den koblet sammen med en ny bagbygning.

Skal stå til regnskab for det man laver

— Men småt var det i begyndelsen?

— Ja, der var min kone og jeg samt en lærling. Mange af mine gamle medarbejdere har i dag forretninger rundt omkring i landet. I dag er vi en lille snes mennesker på hjørnet, forøvrigt i den ejendom, hvor Vitus Bering er født. Der er sket meget igennem årene. Jeg husker efter krigen, hvor vi for første gang igen kunne fylde vore vinduer med søgte kamsarsvarer. Da stod horsensianerne tæt på fortovet. Til de morsomme begivenheder hører også, at firilingerne fra Breth blev iklædt her, da de skulle konfirmeres.

I det hele taget har det kun været en glæde at have med forretningen her at gøre. Vi har bestræbt os på at drive en reel handel med gode varer, der altid har kunnet sælges til en fornuftig pris. Forretningen er vokset støt og roligt uden de store eksplosioner, og det har været mig en tilfredsstillelse. Det er min erfaring, at hvis man behandler kunderne godt, kommer de igen. Hvorfor så ikke gøre det. Vi har oplevet tusinder kunder som har sagt „farvel og tak for i dag”. Den slags varmer.

Lad mig også sige, at den tid, jeg havde i FDF har betydet kolossalt for mig. Jeg var i mine helt unge år bl. a. med i en stor lejr ved Vilhelmsborg. I det hele har jeg haft en god tilværelse, som jeg er taknemlig for. Det er rart at have noget

jeg har haft i hverdagen, har betydet uendeligt.

Sådan er tiderne skiftet

— Og udover forretningen?
— Igenem tyve år var jeg medlem af menighedsrådet ved Vor Frelsers Kirke, jeg har været præsident for Rotary, og så har jeg et dejligt arbejde i bestyrelsen for Horsens Bank, hvor jeg i dag er næstformand. Og så har vi vort hus ved Strandhuse, hvor vi kan hygge os og slappe af sammen med børn og børnebørn. Min kone og jeg er bilet rundt i Europa for at se andre forhold og mennesker, men vi har altid syntes bagefter, at det nu var bedst hjemme.

Det kan næppe være nogen hemmelighed, at det er et ræs at være forretningsmand i dag. Tiderne er skiftet. Tidligere var herretojet gråt eller blå, og så kunne man svinge sig op til en lys sommerhabit. I dag anvendes der også stærkere farver, og vi har nogle og tyve forskellige modeller i herretojet, hvor vi før nøjedes med 3-4 stykker. Og priserne. I gamle dage kunne man få et godt sæt tøj for 68-78 kr., og det billigste kostede 39,50 kr. Det var importeret fra Tsjekoslovakiet. I dag ligger priserne mellem 400 kr. og 800 kr.

Firmaet er i dag et aktieselskab med min søn Per Grønfeldt som formand og Per Ørntoft som direktør. Under krigen var forholdene også vanskelige for os. For mit eget vedkommende medførte det visse vanskeligheder, at mit fornavn var Levy. Tyskerne var helt overbeviste om, at jeg var jøde. Faktisk fik jeg efter at have leveret en masse attester et bevis på, at jeg ikke var af jødisk afstamning. Navnet Levy stammer fra et stort firma, som hjalp min far, da han var ung. Ak, ja, besættelsen var en mærkværdig og ubehagelig tid, slutter den driftige forretningsmand.

I anledning af fødselsdagen er der åbent hus i det smukke hjem i Carl Johansgade fra kl. 11.

P. N.